

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/157/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1719200955
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Mario Dubaň
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1719200955.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Maria Dubaňa a sudcov JUDr. Romana Majerského a Mgr. Patricie Skotnickej, v sporovej veci žalobcu: O. X., K.. X.X.XXXX, Z.Á. XXX/XXX, Č., zastúpeného Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., Nám. SNP 3, Trnava, IČO: 36 857 548, proti žalovanej: U. V., K.. X.X.XXXX, K. XXX/XX, P., o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok č.k. 43C/22/2019-23, zo dňa 3.6.2019, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanej priznáva proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že návrhom doručeným súdu 20.5.2019 sa žalobca domáhal zabezpečovacieho opatrenia - zriadenia záložného práva na spoluvlastnícky podiel žalovanej k nehnuteľnosti a to Y. P. W. W. Č. XXXX, V.Q. na V. Č. XXX/XX, G. na J. B. Č. XXXX, B. S. R. Okresného Ú. V., pre S. Ú. O., na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu vo výške XX.XXX,XX A., ktorú si uplatnil v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 33C/91/2014 a pohľadávky 2.832,68 eura uplatnenej v konaní pod sp. zn. 33C/113/2014. Žalobca odôvodnil návrh tým, že má voči žalovanej pohľadávku titulom regresného nároku z vyplatenia úverovej zmluvy spoludlžníkov (strán sporu) pod číslom 29/213/09 so spoločnosťou V. O. W., a.s., ktorú uhradil aj za žalovanú v auguste kalendárneho roka 2011; žalovaná na jeho výzvu pohľadávku titulom regresného nároku neuspokojila, preto sa zaplata sumy 27.603,12 eura domáha na Okresnom súde Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 33C/91/2014. Druhou je pohľadávka z titulu regresného nároku za úhradu nevyhnutných nákladov na spoločnú nehnuteľnosť Y. P. B. rokoch 2011 až 2014, nakoľko bez prispenia žalovanej zrealizoval nevyhnutné stavebné úpravy a ďalšie úkony potrebné pre dokončenie a údržbu nehnuteľnosti za účelom skolaudovania Y. P. v termíne požadovanom hypotekárnou bankou ako aj nevyhnutné stavebné úpravy smerujúce k tomu, aby Y. P. nestrácal na hodnote, preto sa v konaní vedenom na označenom súde pod sp. zn. 33C/113/2014 od žalovanej domáha zaplata polovice vynaložených nákladov, t.j. sumy 2.832,68 eura. Okresný úrad Pezinok, katastrálny odbor rozhodol dňa 28.6.2018 o vyznačení plomby na základe B.-XXXX/XXXX na J. B. Č. XXXX, pričom žalobca nedal podnet k žiadnej zmene ani neinicioval žiadne vkladové konanie, a preto mal dôvodnú obavu, že žalovaná bude vykonávať a už aj realizuje úkony smerujúce k prevodu vlastníckeho práva na tretie osoby, čím by mohla byť ohrozená exekúcia predmetných pohľadávok.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého uznesenia (§ 393 ods. 2 C.s.p.), súd prvej inštancie skonštatoval, že účelom neodkladného, resp. zabezpečovacieho opatrenia je bezodkladná potreba úpravy pomerov strán sporu a podmienkou pre jeho nariadenie je osvedčenie, že bez bezodkladnej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov, by bolo ohrozené právo strany, ktorá podáva návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a v prípade návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sa

vyžaduje osvedčenie existencie dôvodnej obavy žalobcu zabezpečovacieho opatrenia, že exekúcia bude ohrozená. Je preto nevyhnutné, aby žalobca osvedčil aspoň základné skutočnosti, potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako i osvedčenie, že existuje nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy, pričom je nutné vychádzať z naliehavosti a nutnej potreby dočasnej bezodkladnej úpravy, ktorá je osvedčená iba vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov strany sporu, voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného/zabezpečovacieho opatrenia smeruje (t.j. žalovaného), v dôsledku ktorých sa strana, ktorá podáva návrh na nariadenie neodkladného/zabezpečovacieho opatrenia (t.j. žalobca), môže dôvodne obávať nenapraviteľnej, alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jeho strane.

3. Súd prvej inštancie ďalej ozrejmil, že zabezpečovacie opatrenie je inštitútom civilného sporového procesu, ktorý má posilniť istotu veriteľa, že v prípade úspechu v konaní si bude môcť svoju judikovanú pohľadávku voči dlžníkovi uspokojiť výkonom tohto záložného práva, teda až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. V prípade plurality záložných práv na predmete záložného práva garantuje záložnému veriteľovi relevantné poradie podľa dňa jeho vzniku; prostredníctvom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia získa veriteľ postavenie záložného veriteľa a bude môcť pristúpiť k výkonu záložného práva na uspokojenie judikovanej pohľadávky v exekučnom konaní v súlade s § 343 ods. 3 C.s.p. aj napriek existencii skoršieho záložného práva. Z charakteru zabezpečovacieho opatrenia zároveň vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o potrebe jeho nariadenia. Okrem existencie nároku musí však žalobca osvedčiť i to, že bez nariadenia zabezpečovacieho opatrenia by bola prípadná budúca exekúcia voči žalovanému ohrozená, pričom obava, že exekúcia bude ohrozená, musí byť reálna a musí hroziť bezprostredne. Dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia môžu byť len skutočnosti, ktoré opodstatňujú obavu, že by prípadný výkon rozhodnutia mohol byť ohrozený. Ani existencia dlhu ešte sama osebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Medzi skutočnosťami, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený je predovšetkým také konanie žalovaného, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom exekúcie postihnúť alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Obo 144/97 zverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. R 20/1998). Pred nariadením zabezpečovacieho opatrenia súd musí vždy zvážiť, či zásah do práv dotknutej strany je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu). Pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa má vzťahovať zabezpečovacie opatrenie, musí súd zohľadniť uvedenú zásadu primeranosti zásahov do majetkových pomerov dlžníka, a to aj vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej súd zriaďuje zabezpečovacie opatrenie. Z hľadiska rozsahu zabezpečenia tak nesmie vzniknúť zjavný nepomer a súd by mal aj v tomto prípade rešpektovať zásadu a požiadavku proporcionality.

4. Súd prvej inštancie napokon uzavrel, že žalobca nepreukázal ani neosvedčil, že by žalovaná odpredávala podiel na predmetnej nehnuteľnosti, resp. vykonávala také úkony, z ktorých by mohol súd predpokladať, že prevedie majetok na osoby blízke, resp. na iné osoby, čím by exekúciu znemožnila. Pripomenul, že žalobca je na liste vlastníctva zapísaný ako vlastník a teda v prípade akéhokoľvek zápisu a zmeny v jeho právnom postavení je dotknutým subjektom a má právo nahliadnuť do katastrálneho konania a zistiť aký právny úkon kataster vkladuje; napriek tejto skutočnosti nepodal súdu dôkazy preukazujúce o aké konanie ide, ale len vyslovil domnienku, že pravdepodobne žalovaná prevádza svoj spoluvlastnícky podiel na svojho otca. Vyslovil, že iba samotné tvrdenia žalobcu o nepriaznivej finančnej situácii žalovanej a jeho úvahy o možných zámeroch žalovanej v súvislosti s prevodom jej nehnuteľného majetku, samo osebe nemôžu byť dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. V čase rozhodovania o zabezpečovacom opatrení žalobca predložil výpis G. J. B. Č.. XXXX pre S. Ú. O., z ktorého nevyplýva, že žalovaná je vlastníčkou podielu z nehnuteľností uvedených na predmetnom liste vlastníctva ku ktorým sa má zabezpečovacím opatrením zriaďiť záložné právo, keďže podľa informácií na predmetnom liste vlastníctva je jediným výlučným vlastníkom pozemku a rodinného domu žalobca; jedinou preukázanou skutočnosťou je existencia zápisu (vkladového konania katastra nehnuteľností) B.-XXXX/XXXX, ktoré je momentálne v stave „prerušené“, avšak žiadnym spôsobom nebolo v konaní osvedčené, že práve týmto vkladovým konaním žalovaná svoj podiel na nehnuteľnostiach prevádza na tretiu osobu.

5. Keďže žalobca neosvedčil ohrozenie exekúcie, súd prvej inštancie za použitia § 324 ods. 1, § 343 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 344, § 326 ods. 1, ods. 2, § 327, § 329 ods. 1 veta prvá a § 329 ods. 2 C.s.p. návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanej, ktorá mala v konaní plný úspech náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy nevznikli.

6. Proti uzneseniu podal žalobca odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e), písm. f) a písm. h) C.s.p. a žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovieť. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) možno konštatovať, že v ňom namietal nesprávne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie veci. Súdu prvej inštancie vyčítal, že nevykonal všetky navrhované dôkazy, nakoľko navrhol pripojiť konkrétne listinné dôkazy zo spisu sp. zn. 9C/9/2018 s totožnými sporovými stranami a totožným skutkovým stavom; z priloženého uznesenia Krajského súdu v Bratislave, ktorým bol v tomto konaní jeho návrh zamietnutý vyplýva, že vhodnejším prostriedkom ochrany je zabezpečovacie opatrenie. Namietal, že súd prvej inštancie porušil § 186 ods. 1 C.s.p., nakoľko mu tieto skutočnosti museli byť tohto konania známe a preto za daného stavu nemohol konštatovať, že neosvedčil, že by žalovaná odpredávala nehnuteľnosť, keď tento fakt vyplýva z vyjadrenia žalovanej, že kúpna cena je 42.000 eur, ale aj z citovaného uznesenia Krajského súdu Bratislava, pričom je z neho zrejmý nielen celý priebeh predchádzajúceho vecne súvisiaceho súdneho konania, ale aj právny názor odvolacieho súdu o tom, že prečo je dôvodné využitie práve zabezpečovacieho opatrenia. Mal za to, že súd prvej inštancie porušil Čl. 2 ods. 2 v spojení s § 220 ods. 2 a § 234 ods. 2 C.s.p., keďže s ohľadom na priebeh vecne súvisiaceho konania vedeného pod sp. zn. 9C/9/2018 nerešpektoval vyslovený právny názor odvolacieho súdu, ani nereflektoval na výsledky dokazovania v tomto konaní, hoci z návrhu bolo zrejmé, že priložené uznesenie je čo do skutkového vymedzenia v totožnej veci, čím nie je odôvodnenie napadnutého uznesenia vôbec presvedčivé a takým nemôže byť ani z dôvodu, že v ňom prvoinštančný súd predpokladá absurdný stav, že by podával návrh na zabezpečovacie opatrenie k nemu výlučne vlastnenej nehnuteľnosti; na odstránenie takéhoto zdanlivého rozporu mal a mohol prvoinštančný súd využiť § 185 ods. 2 C.s.p., kde vo verejnom registri (list vlastníctva v KN) bola uvedená plomba o zázname rozsudku z konania sp. zn. 4C/260/2011, navyše, táto plomba bola aj na priloženom J. B.D. Č.. XXXX ako prílohe k návrhu.

7. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379, § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne (§ 387 ods. 1 C.s.p.) a teda že odvolanie žalobcu je nedôvodné.

8. Podľa § 343 ods. 1 C.s.p. zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 343 ods. 2 C.s.p. záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

10. V zmysle § 343 ods. 3 C.s.p. výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím a ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie (§ 344 C.s.p.).

11. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11.1. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

12. Podľa § 344 C.s.p. ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

13. Podľa § 326 ods. 1 a ods. 2 C.s.p. v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich

potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

14. Cieľom inštitútu zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Prostredníctvom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia by žalobca ako veriteľ získal postavenie záložného veriteľa, ktorý by mohol pristúpiť k výkonu záložného práva na uspokojenie judikovanej pohľadávky v exekučnom konaní v súlade s § 343 ods. 3 C.s.p. aj napriek existencii skoršieho záložného práva.

15. V prípade zabezpečovacieho opatrenia zákon predpokladá, že dôvodom uplatnenia tejto formy procesného zabezpečenia, je obava, že exekúcia bude ohrozená. Zabezpečovacie opatrenie (rovnako ako neodkladné opatrenie) predstavuje inštitút osobitnej povahy, čomu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, t.j. súd rozhoduje spravidla bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

16. Základným predpokladom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je existencia obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené. Pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich obavu z ohrozenia exekúcie. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu zabezpečovacieho opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nemožno vyvodit' len zo samotných tvrdení žalobcu, a je potrebné tieto tvrdenia spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti; keď pri nariaďovaní zabezpečovacieho opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

17. Pretože odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Vo vzťahu k podstatným tvrdeniam žalobcu v odvolaní (ktoré v súhrne spochybňujú vecnú správnosť napadnutého uznesenia súdu prvej inštanície), s ktorými sa odvolací súd musí v odôvodnení vysporiadať (§ 387 ods. 3 C.s.p.) hodno podotknúť, že ide v celom rozsahu o nedôvodnú argumentáciu najmä s poukazom na správne vyhodnotenie skutkových a právnych okolností, ktoré viedli súd prvej inštanície zamietnutiu žalobcom navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia.

18. Odvolací súd pripomína, že úspech strany, ktorá sa domáha nariadenia zabezpečovacieho opatrenia si vyžaduje preukázanie danosti hmotnoprávneho nároku (práva), t.j. peňažnej pohľadávky (tzv. osvedčenie nároku) tak, aby neboli vážnejšie pochybnosti o jej existencii. Opísaním rozhodujúcich skutočností, ktoré odôvodňujú nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, musí navrhovateľ zabezpečovacieho opatrenia preukázať, z čoho, t.j. z akých okolností vyvodzuje svoj nárok na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a musí deklarovať opodstatnenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým možno dosiahnuť elimináciu obavy, že exekúcia bude ohrozená; zároveň musí preukázať, že uplatňovaním zabezpečovacieho opatrenia z jeho strany nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva. Navrhovateľ zabezpečovacieho opatrenia má tak dôkaznú povinnosť pokiaľ ide o skutočnosti preukazujúce, že je daný dôvod na zabezpečovacieho opatrenia a zároveň má povinnosť tvrdenia, čo sa týka skutočností odôvodňujúcich navrhované zabezpečovacie opatrenie.

19. Na prvý pohľad je zrejmé, že návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia síce obsahuje v nevyhnutnom rozsahu opísanie rozhodujúcich skutočností (eventuálne) odôvodňujúcich potrebu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia (tzv. povinnosť tvrdenia), avšak absolútne opomína splnenie povinnosti predložiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení v zmysle § 326 ods. 1, ods. 2 a § 132 C.s.p., čím jeho návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nespĺňa zákonom predpísané vecné náležitosti. Nebolo preto možné iba na základe tvrdení žalobcu v návrhu, pripojeného uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/52/2019-258, zo dňa 15.4.2019 a výpisu z J. B. Č.. XXXX pre

S. Ú. O., vyhodnotiť splnenie predpokladov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia stanovených hypotézou § 343 ods. 1 C.s.p., t.j. existenciu právne spôsobilého predmetu, na ktorom možno zriadiť záložné právo (vec, právo alebo na inú majetkovú hodnotu dlžníka) a existenciu peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovanej.

20. Odvolací súd sa preto nestotožnil s námietkou žalobcu v odvolaní, že pre posúdenie dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia mal súd prvej inštancie v zmysle § 186 ods. 1 C.s.p. vychádzať z uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/52/2019-258, zo dňa 15.4.2019, ako zo skutočností, ktoré sú mu známe z jeho činnosti, nakoľko predmetné ustanovenie nezbujuje (nie je výnimkou) žalobcu ako navrhovateľa zabezpečovacieho opatrenia označiť a pripojiť dôkazy (listiny), na ktoré sa v návrhu odvoláva, ale iba upravuje, ktoré známe skutočnosti sa v konaní nedokazujú. Je vylúčené, aby žalobca, t.j. subjekt, ktorý sa v konaní niečoho domáha, prenášal na súd rozhodujúci o jeho návrhu povinnosť zabezpečiť dôkazy, hoci sú už súčasťou spisov v iných súdnych konaniach; výnimkou sú dôkazy, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť (§ 132 ods. 3 C.s.p.). Pokiaľ žalobca v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nepreukázal, že žalovaná je vlastníčkou podielu na rodinnom dome, na ktorý žiadal zriadiť záložné právo, existenciu pohľadávok voči žalovanej ani obavu z ohrozenia exekúcie, sám znáša zodpovednosť za neunesenie dôkazného bremena spočívajúcu v zamietnutí návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

21. Vychádzajúc zo zásady, že pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 C.s.p.), neboli žalobcom uvádzané tvrdenia v odvolaní spôsobilé zmeniť správnosť záverov napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, na ktorých založil svoje rozhodnutie; na uvedenom základe odvolací súd po vecnom aprávnom zhodnotení relevantných skutočností dospel k záveru, že žalobca neosvedčil splnenie zákonných predpokladov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia podľa § 343 ods. 1 v spojení s § 326 ods. 1, ods. 2 C.s.p. a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanej priznal proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mala vo veci plný úspech.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).